

Çakı

– Aliriza · 07 Mayıs 2020

Ben Sakip, genelevde bekçilik yapıyorum. Burada çok acı hikayeler var. Aşık olduğu adam tarafından buraya satılan var. Kocasının ailesi tarafından dışlananlar da var. Ölüm bile var, kalpten gidenler oluyor ara sıra ambulans bile yetişemeden. Geçen yine üst baş kontrolü yapıyorum. Çakı buldum yirmili yaşlarda apaçi saçlı kot ceketli boynunda zincir olan gencin üstünde. Abim yasak dedim el koydum attım çekmeceye. Diritmedi, iyi ki de direktmedi. Bütün sinirimi ondan çıkarabilirdim. Patronun kesin talimatı var. Kesici delici ateşli alet almıyoruz içeriye. Bulursak da çekmeceye atıyoruz, kullandığımız da yok ama bekliyor öylece... Paralar da çekmecenin üst bölümünde saklanıyor. Üstünde kilit var ama genelde anahtar kilidin üstünde duruyor. Unutmam, bir öğle vaktiydi, lavaboya gitmiştim ve döndüğümde çekmeceye baktım para yok. Nereye baktıysam bulamadım. Patrona da söylemedim. Bu hata beni kovdurur diye telaşlandım. Sıkıntıdan sigaraya çıkmıştım ki derken yanıma prenses Melahat geldi. İlk defa mal görmüş ergen gibi tedirginsin, neyin var söylesene yakışıklı dedi bana. Sanırım daha fazla burada kalamam, para çekmecedeydi yok, patron beni kovacak dedim. İyice baktın mı diye sordu. Evet dedim. Ne kadar vardı çekmecedeydi dedi. 350 dedim. Dur burada hemen geliyorum dedi ve kısa süre sonra elinde 350 lira geldi ve bana uzattı. Bak bizim gibilerin artık buradan başka yere gidişi mümkün değil, sen bari kurtar kendini dedi. Ben de neden böyle yaptın ablacım diye sordum. Sende zorunluluktan buradasın, adamakıllı iş olsaydı hiç buralara gelir miydin dedi. Sen bari kurtar kendini dedi. Anamdan babamdan görmediğim iyiliği bir hayat kadınından gördüm.